

Fremsat den 22. februar 2012 af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven (Midlertidig forlængelse af dagpengeperioden og ret til ferie for modtagere af kontanthjælp og særlig ydelse mv.)

Beskæftigelsesministeriet

§ 3

§ 1

I lov nr. 703 af 25. juni 2010 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedsættelse af dagpengeperioden), foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, indsættes efter »efter lovens ikrafttræden«: », jf. dog stk. 3«.

2. I § 2 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Personer omfattet af stk. 2, hvis ret til dagpenge udløber ved udgangen af ugerne 26-52 i 2012, bevarer retten til dagpenge efter de indtil 1. juli 2010 gældende regler, dog højst i sammenlagt 2½ år efter 1. juli 2010.

Stk. 4. Personer, som har påbegyndt en dagpengeperiode den 1. juli 2010 eller senere, og hvis ret til dagpenge udløber ved udgangen af ugerne 26-52 i 2012, har ret til dagpenge, jf. § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., i 2½ år inden for en periode på 3 år.«

§ 2

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 710 af 23. juni 2011, som ændret ved § 3 i lov nr. 1364 af 28. december 2011 og lov nr. 17 af 15. januar 2012, foretages følgende ændring:

1. § 23 ophæves.

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1364 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Modtageren kan dog opholde sig i udlandet, mens pågældende har ret til ferie efter § 13, stk. 8 og 9, § 74, stk. 1, nr. 4, § 74, stk. 2, nr. 3, og § 74 i, stk. 4.«

2. § 13, stk. 4, nr. 7, affattes således:

»7) den pågældende har ret til ferie efter stk. 8 og 9.«

3. I § 13 indsættes efter stk. 7 som nye stykker:

»Stk. 8. En person, der har modtaget kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder, har ret til op til fem ugers ferie, hvor personen kan modtage kontanthjælp. Ferien skal afholdes inden for de 12 følgende måneder. Det er en betingelse, at personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage kontanthjælp, mens ferien afholdes. Personen er ikke omfattet af reglerne i stk. 1-3, mens ferien afholdes. Har personen optjent ret til ferie med feriegodtgørelse, skal denne ferie afholdes først. Den samlede ferie kan højst udgøre fem uger.

Stk. 9. Det er en betingelse for afholdelse af ferie, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Ved placering af ferien skal der tages hensyn til persons øvrige forhold, herunder familiens afholdelse af ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker den beskæftigelsesindsats, der er iværksat eller planlagt for personen. Kan den pågældende og kommunen ikke blive enige om, hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse herom.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 10.

4. I § 13 indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med kontanthjælp, som nævnt i stk. 8, herunder hvordan særlig ydelse kan indgå i opgørelsen.«

5. I § 32 indsættes som 3. pkt.:

»Optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferie efter § 13, stk. 8.«

6. I § 74 i indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. En person, der har modtaget særlig ydelse i 12 sammenhængende måneder, har ret til op til fem ugers ferie, hvor personen kan modtage særlig ydelse. Ferien skal afholdes inden for de 12 følgende måneder. Det er en betingelse, at personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage særlig ydelse, mens ferien afholdes. Har personen optjent ret til ferie med feriegodtgørelse, skal denne ferie afholdes først. Den samlede ferie kan højst udgøre fem uger.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med særlig ydelse, som nævnt i stk. 4, herunder hvordan kontanthjælp kan indgå i opgørelsen.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om varslings af ferie for personer, der modtager særlig ydelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 7.

7. I § 109, stk. 1, nr. 1, udgår: », loft for samlet hjælp«.

Social- og Integrationsministeriet

§ 4

I lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 20. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1543 af 21. december 2010, § 1 i lov nr. 462 af 18. maj 2011, § 7 i lov

nr. 600 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 759 af 29. juni 2011, og ved § 2 i lov nr. 1364 af 28. december 2011 foretages følgende ændring:

1. § 24 ophæves.

§ 5

Loven træder i kraft den 1. april 2012.

§ 6

Stk. 1. En kontanthjælpsmodtager, der før lovens ikrafttræden har påbegyndt, men ikke ved lovens ikrafttræden har afsluttet en friperiode efter den hidtil gældende § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller den hidtil gældende § 24 i integrationsloven, har ret til at holde fri resten af den planlagte friperiode. For personer, der ved lovens ikrafttræden har modtaget kontanthjælp i mindst 12 sammenhængende måneder, betragtes de dage, der fra og med lovens ikrafttræden holdes fri, som ferie efter lovens § 13, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3.

Stk. 2. Perioder med starthjælp og introduktionsydelse, der er ydet før den 1. januar 2012, indgår i beregningen af de 12 sammenhængende måneder efter denne lovs § 3, nr. 3 og 4.

Stk. 3. Ved opgørelsen af en kommunes slutskat og kirkeskat for indkomståret 2012 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2012, der følger af denne lovs § 1, nr. 2.

Stk. 4. Den beregnede korrektion af kommunens og kirkeskats slutskat efter stk. 3 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets hovedindhold
 - 1.2. Baggrunden for lovforslaget
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Midlertidig forlængelse af dagpengeperioden
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Modtagere af kontanthjælp og særlig ydelse skal have mulighed for at holde ferie
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Neutralisering af de økonomiske konsekvenser for kommuner, der er selvbudgetterende for 2012
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Konsekvensændring som følge af afskaffelsen af loftet over kontanthjælpen
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets hovedindhold

Regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) har indgået aftale med Enhedslisten om finansloven for 2012. Lovforslaget indeholder den lovgivningsmæssige udmøntning af dele af aftalen.

Lovforslaget indeholder følgende to elementer fra aftalen:

- Midlertidig forlængelse af dagpengeperioden
- Kontanthjælpsmodtagere skal have mulighed for at holde ferie.

Lovforslaget indeholder tillige et element, som ligger uden for aftalen.

Det drejer sig om følgende:

- Neutralisering af de økonomiske konsekvenser for kommuner, der er selvbudgetterende for 2012.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, (Ændring af prisloftet på 6 ugers selvvalgt uddannelse).

Lovforslaget skal endvidere ses i sammenhæng med L 76, der er fremsat den 25. januar 2012 - forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Nedsættelse af varighedskrav til ret og pligt tilbud og ændring af tidspunktet for gentagen aktivering for ikke arbejdsmarkedsparete kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, m.v.) Dette

lovforslag udmønter andre dele af delaftalen om finansloven for 2012 på det beskæftigelsesmæssige område.

1.2. Baggrunden for lovforslaget

Regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) har indgået aftale med Enhedslisten om finansloven for 2012.

Aftalepartierne er blandt andet enige om følgende to elementer:

- Midlertidig forlængelse af dagpengeperioden
Regeringen og Enhedslisten er enige om at forlænge dagpengeperioden med ½ år for alle forsikrede ledige, der opbruger dagpengeretten i 2. halvår 2012, dog således, at den samlede dagpengeperiode ikke kan overstige 4 år. Den midlertidige forlængelse vil således også omfatte forsikrede personer, der er blevet ledige efter 1. juli 2010, hvilket er en udvidelse i forhold til regeringens finanslovsudspil.

- Kontanthjælpsmodtagere skal have mulighed for at holde ferie

I dag har kontanthjælpsmodtagere som udgangspunkt ikke ret til ferie med kontanthjælp.

Regeringen og Enhedslisten er enige om at sikre, at kontanthjælpsmodtagere får ret til ferie, således at de i 5 uger om året undtages fra kravet om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Der vil være tale om en ret til ferie i sammenlagt 5 uger for kontanthjælpsmodtagere, der har modtaget kontanthjælp i 12 sammenhængende må-

neder. De 5 ugers ferie skal holdes i løbet af de næste 12 måneder. De kan ikke holdes i forbindelse med et ansættelsesforhold efter kontanthjælpsforløbet.

Feriens placering skal aftales nærmere mellem den enkelte og kommunen, idet der skal tages hensyn til både beskæftigelsesindsatsen og personens øvrige forhold, herunder placering af familiens ferie. Eventuel optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes forud for ferie under kontanthjælpsforløb.

I dag har kontanthjælpsmodtagerne en friperiode på en måned, hvor den pågældende ikke er omfattet af rådighedsforpligtelsen, hvis kontanthjælpsmodtageren er i et aktiveringsforløb, der har en varighed på mindst 12 måneder. Der kan fremover ikke både holdes en friperiode efter aktiveringsreglerne og ferie.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Midlertidig forlængelse af dagpengeperioden

2.1.1. Gældende ret

Som led i Genopretningsaftalen fra maj 2010, blev dagpengeperioden nedsat fra 4 år inden for 6 år til 2 år inden for 3 år. Ændringen trådte i kraft den 1. juli 2010, jf. lov nr. 703 af 25. juni 2010.

Personer, som forud for den 1. juli 2010 var indplaceret i en dagpengeperiode, bevarer retten til dagpenge efter tidligere regler dog i maksimalt 2 år inden for den resterende del af deres referenceperiode.

For personer, som er indplaceret i en dagpengeperiode den 1. juli 2010 eller senere, er dagpengeperioden 2 år inden for 3 år.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre overgangsordningen til loven om ændring af dagpengeperiodens længde, jf. § 2 i lov nr. 703 af 25. juni 2010, som omhandler de personer, som med virkning fra 1. juli 2010 fik afkortet deres igangværende dagpengeperiode.

Forbrug af dagpenge opgøres i hele uger. Det betyder, at dagpengeperioden altid vil slutte ved en uges udløb, jf. § 55, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Konkret foreslås, at personer, der har fået afkortet deres dagpengeperiode efter den nuværende overgangsregel, og hvis dagpengeperiode udløber ved udgangen af ugerne 26-52 i 2012 (perioden 1. juli til 30. december 2012), får forlænget deres dagpengeperiode. Forlængelsen kan højst ske med 6 måneder – svarende til 26 ugers dagpenge.

Forlængelsen kan ikke give en bedre ret end efter de før 1. juli 2010 gældende regler. Den samlede dagpengeperiode inklusive forlængelsen kan således ikke udgøre mere end 4 år inden for 6 år.

I forhold til den gældende overgangsregel betyder ændringen, at personer, som var indplaceret forud for den 1. juli 2010, og som på dette tidspunkt havde forbrugt mindre end 1½ år af dagpengeperioden (daværende 4 år) inden for deres

resterende del af referenceperioden (daværende 6 år), kan få forlænget dagpengeperioden med 6 måneder/26 uger. Det er en forudsætning, at pågældendes dagpengeperiode udløber i ugerne 26-52 i 2012 (perioden 1. juli til 30. december 2012).

Personer, som den 1. juli 2010 havde forbrugt mellem 1½ år og 2 år af dagpengeperioden på 4 år, kan få deres afkortede dagpengeperiode forlænget med op til 6 måneders/26 ugers dagpenge. Dette skyldes begrænsningen på 4 års dagpenge. Det er en forudsætning, at pågældendes dagpengeperiode udløber ved udgangen af ugerne 26-52 i 2012 (perioden 1. juli til 30. december 2012).

Personer, som den 1. juli 2010 havde forbrugt mere end 2 år af dagpengeperioden, kan på grund af begrænsningen på 4 års dagpenge ikke få forlænget deres dagpengeperiode.

Der foreslås videre, at der indsættes en ny særlig overgangsordning for de personer, som er omfattet af den 2-årige dagpengeperiode inden for 3 år, jf. § 55, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Personer, som er indplaceret i en dagpengeperiode den 1. juli 2010 eller senere, og hvis dagpengeperiode udløber ved udgangen af ugerne 26-52 i 2012 (perioden 1. juli til 30. december 2012), får forlænget deres dagpengeperiode med ½ år. De får herved samlet ret til dagpenge i 2½ år inden for 3 år regnet fra tidspunktet for deres indplacering.

Forslagene betyder, at antallet af personer, som opbruger deres ret til dagpenge (får falddato) inden for samme tidsrum, udjævnes over tid. Det hænger sammen med, at en del af persongruppen vil forlade dagpengesystemet på grund af beskæftigelse eller udskyde falddatoen på grund af kortvarig beskæftigelse, ferie mv. Endvidere vil en del af persongruppen (overgangsgruppen) i løbet af forlængelsesperioden falde for den generelle begrænsning af ydelsesperioden på 4 år inden for en referenceperiode på 6 år.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2.

2.2. Modtagere af kontanthjælp og særlig ydelse skal have mulighed for at holde ferie

En del af den indgåede aftale om Bedre vilkår for ledige skal sikre, at kontanthjælpsmodtagere, der har modtaget kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder, får ret til ferie, således at de i 5 uger om året undtages fra kravet om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

2.2.1. Gældende ret

Kontanthjælpsmodtagere har efter de gældende regler ikke ret til at holde ferie med kontanthjælp.

Dog har kontanthjælpsmodtagere, der er i et aktiveringsforløb, der har en varighed på mindst 12 sammenhængende måneder, ret til at holde en friperiode på en måned, hvor de ikke er omfattet af rådighedsforpligtelsen.

Efter praksis kan kontanthjælpsmodtageren opholde sig i udlandet i friperioden. Ankestyrelsen har i en principafgørelse fundet, at en kontanthjælpsmodtager undtagelsesvis havde ret til kontanthjælp under ophold i udlandet. Ankestyrelsen lagde vægt på, at kontanthjælpsmodtageren på forhånd havde underrettet kommunen om udlandsopholdet, og

at opholdet i udlandet var kortvarigt. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at kontanthjælpsmodtageren ikke havde pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, da pågældende havde ret til aktiveringsfri i den periode, hvor udlandsopholdet fandt sted.

Modtagere af ledighedsydelse har ret til at holde ferie i op til 25 dage på ledighedsydelse. Efter Ankestyrelsens praksis kan modtagere af ledighedsydelse opholde sig i udlandet i ferieperioden, da der ikke under ferieperioden er pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Ferie med ledighedsydelse skal afholdes i ferieåret, der går fra 1. maj til 30. april.

En modtager af ledighedsydelse skal varsle jobcenteret om, at pågældende ønsker at holde ferie. Modtageren af ledighedsydelse har ret til ferie med ledighedsydelse, hvis pågældende har givet meddelelse til jobcenteret om ferien senest 14 dage før, ferien skal afholdes. Dette gælder dog ikke, hvis der forud for meddelelsen af ferien er fastsat møder, givet tilbud om fleksjob eller afgivet tilbud mv., som personen har pligt til at deltage i. Hvis meddelelsen om ferien sker mindre end 14 dage før, ferien skal afholdes, kan jobcenteret godkende ferieafholdelsen.

Personer, der modtager særlig ydelse, har efter de gældende regler ikke ret til at holde ferie, med mindre der er optjent ret til feriegodtgørelse. De har endvidere ikke ret til en friperiode.

Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service, bliver trukket fra i kontanthjælpen, når de holder ferie. Der kan kun foretages fradrag svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække. Det samme gør sig gældende for modtagere af særlig ydelse.

For modtagere af ledighedsydelse gælder, at der sker fradrag i antallet af feriedage med ledighedsydelse i et ferieår i det omfang, den pågældende til brug for samme ferieår har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn, og den optjente ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn sammenlagt med retten til feriedage med ledighedsydelse overstiger 25 feriedage.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at kontanthjælpsmodtagere, der har modtaget hjælp i en periode på 12 sammenhængende måneder, skal have mulighed for at holde ferie på kontanthjælp i op til fem uger i de følgende 12 sammenhængende måneder.

Feriens placering skal aftales nærmere mellem kontanthjælpsmodtageren og kommunen, idet der skal tages hensyn til både beskæftigelsesindsatsen og den øvrige families ferie.

Det foreslås endvidere, at det vil blive muligt at opholde sig i udlandet under ferien. Dette svarer til den gældende praksis, hvorefter kontanthjælpsmodtageren kan opholde sig i udlandet i de friperioder, hvor pågældende ikke skal stå til rådighed. Den samlede ferie kan højst udgøre fem uger.

Med forslaget får kontanthjælpsmodtagerne ret til at holde ferie og fritages i den periode fra rådighedsforpligtelsen.

Der er ikke tale om en egentlig optjening af ferie, og personen kan ikke efterfølgende få udbetalt kontanthjælp under ferie i ansættelsesforhold efter kontanthjælpsforløbet.

Det foreslås samtidig at ophæve friperioden efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationsloven.

Endelig foreslås det, at modtagere af særlig ydelse også skal have ret til ferie i op til fem uger, og at de skal kunne opholde sig i udlandet under ferien. Det foreslås ligeledes, at modtagere af særlig ydelse skal varsle jobcenteret om afholdelse af ferie i lighed med de gældende regler for modtagere af ledighedsydelse, jf. pkt. 2.2.1.

Samtidig indskrives gældende praksis vedr. ledighedsydelsesmodtageres ret til at opholde sig i udlandet under ferie.

Der henvises til lovforslagets §§ 2, 3 og 4.

2.3. Neutralisering af de økonomiske konsekvenser for kommuner, der er selvbudgetterende for 2012

2.3.1. Gældende ret

Med aftalen af 4. juni 2011 mellem KL og den daværende regering om kommunernes økonomi for 2012 er udskrivningsgrundlaget for 2012 endeligt fastlagt. Det fremgår af aftalen, at virkningerne af eventuelle ændringer heri med virkning for 2012-grundlaget neutraliseres for de selvbudgetterende kommuner.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at de økonomiske konsekvenser af lovforslaget for indkomståret 2012 neutraliseres for kommunerne og folkekirken for så vidt angår de kommuner, der for 2012 har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget. For 2013 vil virkningerne for kommunerne indgå i det beregnede udskrivningsgrundlag i forbindelse med kommuneforhandlingerne.

Der henvises til lovforslagets § 6, stk. 3 og 4.

2.4. Konsekvensændring som følge af afskaffelsen af loftet over kontanthjælpen

Der er ved en fejl ikke foretaget en konsekvensændring i lov om aktiv socialpolitik § 109, stk. 1, nr. 1, i lov nr. 1364 af 28. december 2011. Henvisning til reglerne om loftet over kontanthjælpen er udgået af bestemmelsen, men »loft for samlet hjælp« fremgår fortsat af bestemmelsen. Det foreslås, at »loft over samlet hjælp« udgår af § 109, stk. 1, nr. 1.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget er merudgifter på ca. 530 mio. kr. i 2012, ca. 275 mio. kr. i 2013, samt 12 mio. kr. i hvert af årene 2014-2015, jf. det sammenfattende skema i tabel 3. Heraf skønnes de kommunaløkonomiske konsekvenser at være merudgifter for ca. 280 mio. kr. i 2012, 150 mio. kr. i 2013, samt ca. 8 mio. kr. i hvert af årene 2014-2015.

Forslaget træder i kraft den 1. april 2012.

Nedenfor gennemgås de økonomiske konsekvenser af lovforslaget for de enkelte elementer i lovforslaget.

3.1. Midlertidig forlængelse af dagpengeperioden

Forslaget vedrører en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden med et halvt år for alle forsikrede ledige, der opbruger dagpengereetten i andet halvår af 2012. Dagpengeperioden kan dog ikke overstige 4 år.

Forslaget træder i kraft den 1. april 2012 og har virkning for personer, hvis dagpengeperiode udløber ved udgangen af ugerne 26-52 i 2012 (perioden 1. juli til 30. december 2012).

Forslaget forventes at øge antallet af dagpengemodtagere med ca. 2.100 helårspersoner i 2012 og 1.100 helårspersoner i 2013, hvilket forventes at medføre merudgifter til dagpenge på ca. 410 mio. kr. i 2012 og ca. 205 mio. kr. i 2013. Hertil kommer merudgifter til løntilskud for i alt ca. 1.250 flere helårspersoner i 2012 og 625 flere helårspersoner i 2013 og merudgifter til aktivering af dagpengemodtagere på samlet

ca. 350 mio. kr. i 2012 og ca. 175 mio. kr. i 2013. Det øgede antal dagpengemodtagere modsvares delvist af færre kontanthjælpsmodtagere (passive og aktive), henholdsvis 1.700 færre helårspersoner i 2012 og 825 færre i 2013. De færre kontanthjælpsmodtagere medfører mindreudgifter til kontanthjælp og aktivering af kontanthjælpsmodtagere på i alt ca. 240 mio. kr. i 2012 og knap 120 mio. kr. i 2013.

I alt medfører forslaget samlede offentlige merudgifter på 520,7 mio. kr. i 2012 og 262,5 mio. kr. i 2013. De kommunale merudgifter udgør 52,4 procent af de samlede merudgifter i 2012 og 53,7 pct. af de samlede merudgifter i 2013. Forskellen mellem 2012 og 2013 i kommunernes andel af de samlede merudgifter skyldes en overgangsregel vedrørende kommunernes medfinansiering af dagpengeudgifter, som betyder, at der i 2012 er en karenperiode på 8 uger, hvor kommunerne ikke bidrager til dagpengeudgifterne, mens den fra 2013 og frem udgør 4 uger.

Tabel 1. Økonomiske konsekvenser af forslag om midlertidig forlængelse af dagpengeperioden

Mio. kr., 2012-priser	2012	2013	2014	2015
Stat i alt	248,0	121,5	0,0	0,0
Kommuner i alt	272,7	141,0	0,0	0,0
Heraf:				
DUT	1,5	0,7	0,0	0,0
Budgetgaranti	-100,2	-48,9	0,0	0,0
Beskæftigelsestilskud	371,4	189,2	0,0	0,0
Stat og kommune i alt	520,7	262,5	0,0	0,0

3.2. Modtagere af kontanthjælp og særlig ydelse skal have mulighed for at holde ferie

Forslaget vedrører indførelse af en ret til 5 ugers ferie for kontanthjælpsmodtagere. Retten til ferie forudsættes at medføre, at kontanthjælpsmodtagerne vil blive længere tid på

ydelsen. Ændringen skønnes at medføre en årlig stigning på knap 100 helårspersoner på kontanthjælp svarende til en merudgift på 12 mio. kr. årligt. Staten refunderer 30 procent af de kommunale udgifter, hvorfor de kommunale merudgifter udgør 70 procent.

Tabel 2. Økonomiske konsekvenser af forslag om ferie til kontanthjælpsmodtagere

Mio. kr., 2012-priser	2012	2013	2014	2015
Stat i alt	2,7	3,6	3,6	3,6
Kommuner i alt	6,3	8,4	8,4	8,4
Stat og kommune i alt	9,0	12,0	12,0	12,0

3.3. Neutralisering af de økonomiske konsekvenser for kommuner, der er selvbudgetterende for 2012

Lovforslagets § 1, nr. 2, om midlertidig forlængelse af dagpengeperioden skønnes at medføre en samlet forøgelse af det kommunale udskrivningsgrundlag på ca. 473 mio. kr. Der er tale om nettovirkningen af den stigning i den skattepligtige indkomst, som de forventede flere dagpengemodtagere og forsikrede ledige i løntilskudsansættelser vil give anledning til, og den modsatrettede effekt af de forventede færre kontanthjælpsmodtagere, jf. afsnit 3.1. ovenfor.

Det er ikke muligt at opgøre lovforslagets økonomiske konsekvenser for det kommunale udskrivningsgrundlag på kommuneniveau. Korrektionen af efterreguleringen foreslås der-

for opgjort som den enkelte kommunes andel af den skønnede merudgift for så vidt angår de dele af lovforslaget, som har konsekvenser for opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat. Opgørelsesgrundlaget omfatter virkningen af den midlertidige forlængelse af dagpengeperioden med 6 måneder for personer, hvis ret til dagpenge udløber i ugerne 27-52 i 2012. De øvrige dele af lovforslaget med økonomiske konsekvenser har kun helt marginale skattemæssige konsekvenser.

Fordelingen af korrektionen er endeligt beregnet af Beskæftigelsesministeriet på det grundlag, der foreligger på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse. Korrektionen er baseret på en opgørelse af kommunens andel af ledige med

mellem 2 og 4 års dagpengeanciennitet i det rullende år fra 4. kv. 2010 til 3. kv. 2011. Korrektionen for kirkeskat i den selvbudgetterende kommune beregnes på tilsvarende måde.

Tabel 3. Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget fordelt på stat og kommune

Mio. kr., 2012-priser	2012	2013	2014	2015
Stat i alt	250,7	125,1	3,6	3,6
Heraf:				
Drift	19,9	10,1	0,0	0,0
Forsørgelse	105,9	52,5	3,6	3,6
Løntilskud (forsikrede)	124,9	62,5	0,0	0,0
Øvrig	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommuner i alt	279,0	149,4	8,4	8,4
Heraf:				
Drift	32,6	21,7	8,4	8,4
Forsørgelse	120,0	64,5	0,0	0,0
Løntilskud (forsikrede)	124,9	62,5	0,0	0,0
Øvrig	1,5	0,7	0,0	0,0
Heraf:				
DUT	1,5	0,7	0,0	0,0
Budgetgaranti	-93,9	-40,5	8,4	8,4
Det særlige beskæftigelsestilskud	371,4	189,2	0,0	0,0
Stat og kommune i alt	529,7	274,5	12,0	12,0
Heraf:				
Drift	52,5	31,8	8,4	8,4
Forsørgelse	225,9	117,0	3,6	3,6
Løntilskud (forsikrede)	249,8	125,0	0,0	0,0
Øvrig	1,5	0,7	0,0	0,0

De kommunale nettoudgifter til arbejdsløshedsdagpenge og til løntilskud til forsikrede ledige er omfattet af det særlige beskæftigelsestilskud, mens de øvrige kommunale nettoudgifter er omfattet af budgetgarantien. De økonomiske konsekvenser for kommunerne skal forhandles med de kommunale parter.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været i høring hos følgende myndigheder, organisationer mv.:

Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Kristelig Arbejdsgiverforening og Kristelig Fagbevægelse, Ankestyrelsen, Danske Regioner, Dansk Socialrådgiverforening, De Samvirkende Invalideorganisationer, Det Centrale Handicapråd, Foreningen af socialchefer i Danmark, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for Socialt Udsatte og Frivilligrådet.

9. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

2012-priser	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: 2012: 0,0 mio. kr. 2013: 0,0 mio. kr. 2014: 0,0 mio. kr. 2015: 0,0 mio. kr. Kommuner: 2012: 0,0 mio. kr. 2013: 0,0 mio. kr. 2014: 0,0 mio. kr. 2015: 0,0 mio. kr.	Stat: 2012: 250,7 mio. kr. 2013: 125,1 mio. kr. 2014: 3,6 mio. kr. 2015: 3,6 mio. kr. Kommuner: 2012: 277,5 mio. kr. 2013: 148,7 mio. kr. 2014: 8,4 mio. kr. 2015: 8,4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: 2012: 0,0 mio. kr. 2013: 0,0 mio. kr. 2014: 0,0 mio. kr. 2015: 0,0 mio. kr. Kommuner: 2012: 0,0 mio. kr. 2013: 0,0 mio. kr. 2014: 0,0 mio. kr. 2015: 0,0 mio. kr.	Stat: 2012: 0,0 mio. kr. 2013: 0,0 mio. kr. 2014: 0,0 mio. kr. 2015: 0,0 mio. kr. Kommuner: 2012: 1,5 mio. kr. 2013: 0,7 mio. kr. 2014: 0,0 mio. kr. 2015: 0,0 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende regler har personer, der har påbegyndt en dagpengeperiode forud for den 1. juli 2010, ret til dagpenge i en periode på sammenlagt 4 år inden for 6 år, dog således at der efter den 1. juli 2010 højst kan udbetales dagpenge i 2 år inden for den pågældendes resterende referenceperiode, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 703 af 25. juni 2010 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter forslaget § 1, nr. 2, forlænges dagpengeperioden efter den 1. juli 2010 med op til 26 uger. Som konsekvens heraf foreslås det, at der i § 2, stk. 2, i lov nr. 703 af 25. juni 2010 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., der indeholder en overgangsbestemmelse for personer, der var indplaceret i en dagpengeperiode den 1. juli 2010, henvises til et nyt § 2, stk. 3, om forlængelsen af dagpengeperioden efter den 1. juli 2010, som er affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Ved lov nr. 703 af 25. juni 2010 blev dagpengeperioden nedsat fra 4 år inden for 6 år til 2 år inden for 3 år. Ændringen trådte i kraft den 1. juli 2010.

Efter gældende regler har personer, der har påbegyndt en dagpengeperiode forud for den 1. juli 2010, ret til dagpenge i en periode på sammenlagt 4 år inden for 6 år, dog således at der efter den 1. juli 2010 højst kan udbetales dagpenge i 2 år inden for den pågældendes resterende referenceperiode, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 703 af 25. juni 2010. Personer, der er indplaceret i en dagpengeperiode fra den 1. juli 2010, har ret til dagpenge i 2 år inden for en referenceperiode på 3 år, jf. § 55, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Forbrug af dagpenge opgøres i hele uger. Det betyder, at dagpengeperioden altid vil slutte ved en uges udløb.

Det foreslås, at dagpengeperioden forlænges for personer, der har fået afkortet deres dagpengeperiode efter den nuværende overgangsregel, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 703 af 25. juni 2010, og hvis dagpengeperiode udløber ved udgangen af ugerne 26-52 i 2012 (perioden 1. juli til 30. december 2012). Forlængelsen kan højst ske med 6 måneder - svarende til 26 ugers dagpenge, dog således at den samlede dagpengeperiode højst kan udgøre 4 år inden for 6 år.

Det foreslås videre, at dagpengeperioden forlænges tilsvarende for personer, som er omfattet af den 2-årige dagpengeperiode inden for 3 år. Det betyder, at personer, som er indplaceret i en dagpengeperiode den 1. juli 2010 eller senere, og hvis dagpengeperiode udløber ved udgangen af ugerne 26-52 i 2012 (perioden 1. juli til 30. december 2012), får forlænget deres dagpengeperiode med 6 måneder - svarende til 26 uger, således at de samlet set får ret til dagpenge i 2½ år inden for 3 år regnet fra tidspunktet for deres indplacering.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 23)

Efter de gældende regler har kontanthjælpsmodtagere, der er i et aktiveringsforløb, der har en varighed på mindst 12 måneder, ret til at holde en friperiode på en måned, hvor de ikke er omfattet af rådighedsforpligtelsen.

Efter aftalen om Finansloven for 2012 - Bedre Vilkår for ledige - kan der fremover ikke holdes både en friperiode og ferie. Derfor foreslås reglen om friperiode i § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ophævet.

Der henvises endvidere til forslaget til overgangsbestemmelse, jf. lovforslagets § 6, hvorefter en kontanthjælpsmodtager, der før lovens ikrafttræden har påbegyndt men endnu ikke afsluttet en friperiode efter § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har ret til at holde fri resten af den planlagte friperiode. I denne situation vil de dage, der fra og med lovens ikrafttræden holdes fri, blive betragtet som ferie efter lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 8, jf. lovforslagets § 3, nr. 3, hvis personen har modtaget kontanthjælp i mindst 12 sammenhængende måneder forud for lovens ikrafttræden og derfor har ret til ferie.

Det betyder, at den del af friperioden, der er aftalt at skulle afholdes efter lovens ikrafttræden, indgår i de fem ugers ferie efter lovforslagets § 3, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 5, stk. 4)

Efter de gældende regler i § 5 i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen som udgangspunkt ikke udbetale hjælp til personer, der opholder sig i udlandet, fordi hjælpen er bestemt til at opfylde behov her i landet.

Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at hjælpen bevarer under kortvarige ophold i udlandet. Det gælder, hvis 1) modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering, 2) modtageren udøver aftalt eller fastsat samvær, som ikke kan foregå her i landet, med egne børn under 18 år, 3) modtageren har brug for nødvendig lægebehandling, som den pågæl-

dende ikke kan få her i landet, eller 4) der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg. Det er en betingelse for at bevare retten til hjælpen under ophold i udlandet, at personen opfylder betingelserne for at modtage hjælp på udrejsetidspunktet, og at de almindelige betingelser for at modtage hjælpen ikke tilsi-desættes.

Efter den foreslåede bestemmelse får modtagere af kontanthjælp, ledighedsydelse og særlig ydelse ret til at holde ferie i udlandet. For kontanthjælpsmodtageres mulighed for at opholde sig i udlandet svarer dette til den hidtil gældende praksis, hvorefter kontanthjælpsmodtageren kan opholde sig i udlandet i de friperioder, hvor pågældende ikke skal stå til rådighed.

Ledighedsydelsesmodtagere har efter de gældende regler ret til ferie med ledighedsydelse. For ledighedsydelsesmodtagere svarer indholdet af forslaget også til den gældende praksis, hvorefter ledighedsydelse kan udbetales under ferieophold i udlandet i indtil 5 uger pr. ferieår. Baggrunden herfor er, at personer, der modtager ledighedsydelse, har ret til at få udbetalt ledighedsydelse under ferie og ikke skal stå til rådighed for fleksjob i ferieperioder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 13, stk. 4)

Den gældende § 13, stk. 4, nr. 1- 10, er en udtømmende angivelse af de såkaldte rimelige grunde, der kan få den virkning, at en kontanthjælpsmodtager eller dennes ægtefælle, der modtager kontanthjælpen alene på grund af ledighed, ikke er forpligtet til at stå til rådighed for tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Ferie er ikke i dag omfattet af de rimelige grunde til ikke at stå til rådighed, da man ikke kan holde ferie med kontanthjælp.

Retten til ferie i op til fem uger for kontanthjælpsmodtagere og modtagere af særlig ydelse, jf. forslagens § 3, nr. 3 og 6, betyder, at afholdelsen af denne ferie bliver en rimelig grund til ikke at stå til rådighed i den periode, hvor ferien afholdes.

Som konsekvens heraf foreslås det at nyaffatte lovens § 13, stk. 4, nr. 7, hvorefter ferie bliver en rimelig grund til ikke at stå til rådighed. Forslaget til nyaffattelse af § 13, stk. 4, nr. 7, skal endvidere ses i sammenhæng med forslagene om ophævelse af § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og § 24 i lov om integration af udlændinge i Danmark om friperiode på 1 måned ved tilbud, der har en sammenhængende varighed på 12 måneder eller mere.

Den gældende § 91 a, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal anvendes, hvis en person i en ferieperiode er påbegyndt eller skal have et ret og pligt-tilbud. Det fremgår af bestemmelsen, at personer, der efter § 13 i lov om aktiv socialpolitik har en rimelig grund til ikke at udnytte deres arbejdsmuligheder, senest 1 måned efter, at den rimelige grund er ophørt, har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter kapitel 17 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det bety-

der, at kommunen vil have mulighed for at modtage refusion for ydelsen under en ferieperiode.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 3, nr. 3.

Til nr. 3 (§ 13, stk. 8 og 9)

Efter de gældende regler er det en betingelse for at modtage kontanthjælp, at modtageren udnytter sine arbejdsmuligheder aktivt, herunder at pågældende står til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. § 13, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Kontanthjælpsmodtagere kan derfor i dag ikke holde ferie med kontanthjælp. Dog har kontanthjælpsmodtagere, der er i et aktiveringsforløb, der har en varighed på mindst 12 måneder, ret til at holde en friperiode på en måned, hvor de ikke er omfattet af rådighedsforpligtelsen, jf. § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og § 24 i integrationsloven.

Det foreslås derfor i § 13, stk. 8, jf. forslaget § 3, nr. 3, at en person har ret til ferie i op til fem uger, hver gang personen har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder. Det vil sige, at kontanthjælpsmodtageren ikke har pligt til at stå til rådighed i en periode på sammenlagt fem uger i de følgende 12 sammenhængende måneder, hver gang der er forløbet en sammenhængende periode på 12 måneders kontanthjælp. Ferien kan afholdes som enkelte dage og ugevis, herunder flere uger af gangen.

Ret til ferie er individuel, det vil sige, at opgørelsen af de 12 måneder sker individuelt, og en evt. ægtefælle afleder ikke ret til ferie.

Den enkelte optjener ikke ret til ferie, men har ret til ikke at skulle stå til rådighed under de fem ugers ferie. En tidligere kontanthjælpsmodtager vil derfor ikke efterfølgende kunne få kontanthjælp udbetalt under ferie i ansættelsesforhold efter kontanthjælpsforløbet.

En kontanthjælpsmodtager kan ikke få erstatningsferie, hvis personen bliver syg, når ferien begynder eller under ferien.

Efter aftalen om Bedre Vilkår for ledige skal ferien placeres efter aftale mellem kommunen og kontanthjælpsmodtageren, og der skal tages hensyn til beskæftigelsesindsatsen og personens øvrige forhold, herunder familiens afholdelse af ferie.

Det foreslås, at hvis betingelserne for ret til fem ugers ferie er opfyldt, skal placeringen af de fem ugers ferie ske efter aftale med kommunen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 9, vil det være en betingelse for at holde ferien, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Ved aftalens indgåelse skal der tages hensyn til personens øvrige forhold, herunder særligt placering af den øvrige families ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker beskæftigelsesindsatsen for personen. Her kan være tale om planlagte aktiviteter og aktiviteter, der allerede er iværksat for personen. Det forudsættes, at der ved familie er tale om ægtefælle/samlever og egne eller ægtefælles/samlevers hjemmeboende børn under 18 år.

Hvis kontanthjælpsmodtageren og kommunen ikke kan blive enige om, hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse, der kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. de almindelige regler om klage til beskæftigelsesankenævnet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 13, stk. 11)

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, hvordan de 12 sammenhængende måneder med kontanthjælp skal opgøres.

Bemyndigelsen vil bl.a. blive anvendt til at fastsætte regler om, hvordan hele måneder opgøres, herunder hvorledes de måneder, hvor personen helt eller delvist har modtaget kontanthjælp, herunder supplerende kontanthjælp, indgår. Det vil endvidere fremgå, at en periode på 12 måneder ikke er sammenhængende, hvis perioden afbrydes af en hel måned uden kontanthjælp. En kontanthjælpsmodtagers ferie med feriegodtgørelse indgår i opgørelsen. Ved opgørelsen af den sammenhængende periode på 12 måneder medregnes alle perioder, uanset om personen har været i aktivt tilbud eller ej. Perioder, hvor personen er i ansættelse med løntilskud, medregnes ikke i opgørelsen, da personen ved ansættelse i løntilskud modtager løn og optjener ret til ferie. Det vil også fremgå, hvordan særlig ydelse kan indgå i opgørelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 32)

Hvis en person, der modtager kontanthjælp, har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse og ønsker at afholde denne, skal der efter gældende regler i lov om aktiv socialpolitik ske træk i kontanthjælpen svarende til det antal dage, som feriegodtgørelsen er bestemt til at dække. Det vil sige, at hjælpen er suspenderet i den periode, hvor kontanthjælpsmodtageren holder ferie med feriegodtgørelse. I dag er det dog frivilligt for den enkelte, om pågældende ønsker at afholde ferie med feriegodtgørelse.

Efter aftalens indhold skal eventuelt optjent ferie med feriegodtgørelse afholdes, før der kan holdes ferie med kontanthjælp.

Udgør feriegodtgørelse et lavere beløb pr. dag, end gennemsnitssatsen pr. dag for kontanthjælp, kan der ikke ydes supplerende kontanthjælp. Dette svarer til de gældende regler, hvorefter feriegodtgørelse skal fradrages i hjælpen, når kontanthjælpsmodtageren holder ferie. Fradraget kan kun svare til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen er beregnet til at dække. Det vil sige, at hjælpen er suspenderet i den periode, hvor modtageren holder ferie med feriegodtgørelse.

Samlet kan ferien højst udgøre 5 uger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 74 i, stk. 4)

Personer, der ved visitationen til fleksjob ikke har ret til ledighedsydelse eller kontanthjælp (pga. egne eller ægtefællens økonomiske forhold), og som har en indtægt, der er lavere end kontanthjælps-satsen for voksne ikke-forsørgere, har ret til særlig ydelse. Dog kan kontanthjælpsmodtagere under 25 år alene modtage hjælp svarende til ungesatserne i særlig ydelse. Efter de gældende regler har en modtager af særlig ydelse ikke ret til at holde ferie med særlig ydelse.

Da særlig ydelse i stort omfang følger reglerne om kontanthjælp, og da ledighedsydelsesmodtagere har ret til op til 25 feriedage om året med ledighedsydelse, foreslås det i forslaget til § 74 i, nyt stykke 4, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, at modtagere af særlig ydelse også skal have ret til fem ugers ferie efter 12 måneders modtagelse af særlig ydelse. Ferien skal afholdes indenfor de 12 følgende måneder. Hvis de har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse, skal denne ferie afholdes forud i lighed med hvad, der foreslås for kontanthjælpsmodtagere. Det er en betingelse, at personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage særlig ydelse, mens ferien afholdes.

I forslaget til § 74 i, nyt stykke 5, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, foreslås det, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, hvordan de 12 sammenhængende måneder med særlig ydelse skal opgøres.

Bemyndigelsen vil bl.a. blive anvendt til at fastsætte regler om, hvordan hele måneder opgøres, herunder hvorledes de måneder, hvor personen helt eller delvist har modtaget særlig ydelse, indgår. Det vil endvidere fremgå, at en periode på 12 måneder ikke er sammenhængende, hvis perioden afbrydes af en hel måned uden særlig ydelse. Den ferie, som en modtager af særlig ydelse afholder med feriegodtgørelse, indgår i opgørelsen. Ved opgørelsen af den sammenhængende periode på 12 måneder medregnes alle perioder, uanset om personen har været i aktivt tilbud eller ej. Det vil også fremgå, hvordan kontanthjælp kan indgå i opgørelsen.

En modtager af ledighedsydelse eller særlig ydelse kan ikke få erstatningsferie, hvis personen bliver syg, når ferien begynder eller under ferien.

Udgør feriegodtgørelse et lavere beløb pr. dag, end gennemsnits-satsen pr. dag for særlig ydelse, kan der ikke ydes supplement til ydelsen.

I forslaget til § 74 i, nyt stykke 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, foreslås det, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om varsling af ferie med særlig ydelse i lighed, hvad der gælder for ledighedsydelsesmodtagere.

Det fremgår af § 74 i, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, at § 74 b om ledighedsydelse, finder tilsvarende anvendelse for personer, der modtager særlig ydelse. Efter § 74 i, stk. 3, jf. § 74 b, stk. 1, nr. 2, 3 og 4, er det således en forudsætning for at modtage særlig ydelse, at personen står til rådighed for rimeligt tilbud om ansættelse i fleksjob, rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre tilbud, der kan forbedre mulighederne for at få et arbejde, og at personen ikke er selvforskyldt ledig efter et fleksjob. Efter samme bestemmelse stk. 2 gælder dette dog ikke, hvis per-

sonen har en rimelig grund til ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 4 og 5, i lov om aktiv socialpolitik.

I forslaget til ny § 13, stk. 4, nr. 7, foreslås, at ret til fem ugers ferie er en rimelig grund til ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder. Dette vil således også gælde for modtagere af særlig ydelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (§ 109)

Det foreslås, at »loft over samlet hjælp« udgår af § 109, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Der er tale om en konsekvensændring som følge af afskaffelsen af loftet over kontanthjælpen, jf. lov nr. 1364 af 28. december 2011.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 24)

Efter de gældende regler har kontanthjælpsmodtagere, der er i et tilbud efter §§ 23 a og 23 b i integrationsloven, der har en varighed på mindst 12 måneder, ret til at holde en friperiode på en måned, hvor de ikke er omfattet af rådighedsforpligtelsen, jf. § 24, stk. 1, i integrationsloven.

Da bestemmelsen modsvarer § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der foreslås ophævet, foreslås det, at § 24 som konsekvens heraf ligeledes ophæves.

En kontanthjælpsmodtager, der er omfattet af et integrationsprogram, vil herefter ikke længere have ret til en friperiode, men derimod have ret til ferie, i lighed med hvad andre kontanthjælpsmodtagere har, som følge af forslaget om ret til fem ugers ferie.

Der henvises endvidere til forslaget til overgangsbestemmelse, jf. lovforslagets § 6, hvorefter en kontanthjælpsmodtager, der før lovens ikrafttræden har påbegyndt men endnu ikke afsluttet en friperiode efter § 24 i lov om integration af udlændinge i Danmark, har ret til at holde fri resten af den planlagte friperiode. I denne situation vil de dage, der fra og med lovens ikrafttræden holdes fri, blive betragtet som ferie efter lovens § 13, stk. 8, jf. lovforslagets § 3, nr. 3, hvis personen har modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse i mindst 12 sammenhængende måneder forud for lovens ikrafttræden og derfor har ret til ferie.

Det betyder, at den del af friperioden, der afholdes efter lovens ikrafttræden, indgår i de fem ugers ferie efter lovforslaget § 3, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2012.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at en kontanthjælpsmodtager, der ved lovens ikrafttræden har påbegyndt men endnu ikke afsluttet en friperiode efter den hidtil gældende § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller den hidtil gældende § 24 i integrationsloven, har ret til at holde fri resten af den planlagte friperiode. I så fald betragtes de dage, der fra og med lovens ikrafttræden holdes fri, som ferie, hvis kontanthjælpsmodtageren samtidig opfylder betingelserne for at få ret til ferie efter 12 sammenhængende måneder med kontanthjælp. For personer, der ikke opfylder betingelserne for ret til ferie, afvikles friperiode, der ligger henover ikrafttrædelsestidspunktet som aftalt. For andre kan der ikke længere afholdes friperiode som følge af ophævelse af reglerne om friperiode.

Kontanthjælpsmodtageren kan også vælge ikke at afholde den resterende del af friperioden, som så falder bort som følge af ophævelse af reglerne om friperiode i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og integrationsloven. Denne kontanthjælpsmodtager har herefter ret til op til 5 ugers ferie, der placeres efter aftale med kommunen, under forudsætning af, at betingelserne for ferie i øvrigt er opfyldt.

Det betyder, at en kontanthjælpsmodtager, der opfylder betingelserne for ret til ferie og som holder en friperiode ved lovens ikrafttræden, fra ikrafttrædelsesdatoen og 12 måneder frem maksimalt kan holde fem ugers samlet fri, således at den del af friperioden, der er aftalt at skulle afholdes efter lovens ikrafttræden, betragtes som ferie.

Det skyldes, at alle personer, der har modtaget kontanthjælp i de 12 sammenhængende måneder, der ligger forud for lovens ikrafttræden, vil få ret til ferie i fem uger i løbet af de 12 følgende måneder løbende fra lovens ikrafttræden.

Efter lov nr. 1364 af 28. december 2011 er reglerne om starthjælp og introduktionsydelse blevet ophævet. For ikke at stille modtagere af disse ydelser dårligere end kontanthjælpsmodtagerne foreslås det i *stk. 2*, at der indsættes en overgangsregel således, at starthjælp og introduktionssydelse, der er ydet før den 1. januar 2012, indgår i beregningen af de 12 sammenhængende måneder.

Det foreslås i *stk. 3 og 4*, at de økonomiske konsekvenser af lovforslaget for indkomståret 2012 neutraliseres for kommunerne og folkekirken for så vidt angår de kommuner, der for 2012 har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget. For 2013 vil virkningerne for kommunerne indgå i det beregnede udskrivningsgrundlag i forbindelse med kommuneforhandlingerne.

Med aftalen af 4. juni 2011 med KL om kommunernes økonomi for 2012 er udskrivningsgrundlaget for 2012 endeligt fastlagt. Af aftalen fremgår følgende vedrørende bloktilskudsaktstykket for 2012:

»Skønnet over udskrivningsgrundlaget for 2012 er korrigeret for Reformpakken 2020 og hviler derudover på en forudsætning om i øvrigt uændret lovgivning. Ved efterfølgende ændringer heri med virkning for 2012-grundlaget neutraliseres virkningerne for de selvbudgetterende kommuner.«

Kommunerne vedtog senest den 15. oktober 2011 deres budgetter for 2012. Til brug for kommunernes budgetlægning – herunder også fastsættelsen af kirkeskatteprocenterne for 2012 – har Økonomi- og Indenrigsministeriet ultimo juni 2011 udmeldt et statsgaranteret udskrivningsgrundlag for kommuneskat og kirkeskat, jf. bestemmelserne herom i lov om kommunal indkomstskat. For 2012 har én kommune valgt at selvbudgettere udskrivningsgrundlaget.

Ved ovennævnte aftale og udmelding af udskrivningsgrundlaget har det ikke været muligt at tage højde for nærværende lovforslags økonomiske betydning for udskrivningsgrundlaget.

For den kommune, der for 2012 har valgt at budgettere med sit eget skøn over udskrivningsgrundlaget, vil efterreguleringen af indkomstskatten for 2012, som opgøres i 2014 og afregnes i 2015, blive korrigeret efter denne bestemmelse.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3 og 3.3 og til § 6, stk. 3 og 4.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 703 af 25. juni 2010 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedsættelse af dagpengeperioden) foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk.* 2, indsættes efter »efter lovens ikrafttræden«: », jf. dog *stk.* 3«.

2. I § 2 indsættes som *stk.* 3 og 4:

»*Stk.* 3. Personer omfattet af *stk.* 2, hvis ret til dagpenge udløber ved udgangen af ugerne 26-52 i 2012, bevarer retten til dagpenge efter de indtil 1. juli 2010 gældende regler, dog højst i sammenlagt 2½ år efter 1. juli 2010.

Stk. 4. Personer, som har påbegyndt en dagpengeperiode den 1. juli 2010 eller senere, og hvis ret til dagpenge udløber ved udgangen af ugerne 26-52 i 2012, har ret til dagpenge, jf. § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., i 2½ år inden for en periode på 3 år.«

§ 2

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 710 af 23. juni 2011, som ændret ved § 3 i lov nr. 1364 af 28. december 2011 og lov nr. 17 af 15. januar 2012, foretages følgende ændring:

1. § 23 ophæves.

§ 2. [...]

Stk. 2. En person, som før lovens ikrafttræden har påbegyndt en dagpengeperiode, jf. § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., bevarer retten til dagpenge efter de hidtil gældende regler, dog højst i sammenlagt 2 år efter lovens ikrafttræden.

§ 23. For personer, der er omfattet af § 2, nr. 2 og 3, og som får et tilbud efter kapitel 10 og 11, der har en sammenhængende varighed på 12 måneder eller mere, skal der ud over den fastlagte periode indlægges en friperiode på 1 måned, således at tilbudsperioden ikke overstiger 11 måneder inden for en 12-måneders-periode. Tilsvarende gælder for personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, som får tilbud efter kapitel 10 i form af særligt tilrettelagte projekter eller tilbud efter kapitel 11. Jobcenteret skal tilstræbe, at friperioden lægges efter aftale med personen.

§ 3

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1364 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

§ 5. Personer, der opholder sig i udlandet, kan ikke få hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis

- 1) modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller revalidering efter denne lov,
- 2) modtageren udøver aftalt eller fastsat samvær, som ikke kan foregå her i landet, med egne børn under 18 år,
- 3) modtageren har brug for nødvendig lægebehandling, som den pågældende ikke kan få her i landet, eller
- 4) der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg.

Stk. 3. Det er en betingelse for at bevare hjælpen i udlandet, at opholdet ikke hindrer, at modtageren kan opfylde de almindelige betingelser for hjælp, herunder at den pågældende kan tage imod tilbud om arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

§ 13. [...]

Stk. 4. Ønsker ansøgeren eller ægtefællen at modtage eller modtager ansøgeren eller ægtefællen hjælp alene på grund af ledighed, har de dog ikke pligt til at udnytte deres arbejdsmuligheder ved at tage imod et tilbud om arbejde efter stk. 1 eller tilbud eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter stk. 3, hvis

- 1) ...,

1. I § 5 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Modtageren kan dog opholde sig i udlandet, mens pågældende har ret til ferie efter § 13, stk. 8 og 9, § 74, stk. 1, nr. 4, § 74, stk. 2, nr. 3, og § 74 i, stk. 4.«

2. § 13, stk. 4, nr. 7, affattes således:

»7) den pågældende har ret til ferie efter stk. 8 og 9.«

7) den pågældende er omfattet af en friperiode efter § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationslovens § 24,
8)...

§ 13. [...]

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-4, herunder regler om, hvornår kommunen skal kræve frigørelsesattest, hvis ansøgeren eller ægtefællen har deltidsarbejde.

§ 32. Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen og udbetalte ferietillæg til personer, der er ophørt med at modtage hjælp efter § 42 i lov om social service bliver trukket fra i hjælpen, når ferien holdes. Der kan kun foretages fradrag svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen eller ferietillægget er bestemt til at dække.

§ 74 i. ...

Stk. 3. § 74 a, stk. 5-7, og § 74 b finder tilsvarende anvendelse for personer, der modtager særlig ydelse.

3. I § 13 indsættes efter stk. 7 som nye stykker:

»*Stk. 8.* En person, der har modtaget kontanthjælp i 12 sammenhængende måneder, har ret til op til fem ugers ferie, hvor personen kan modtage kontanthjælp. Ferien skal afholdes inden for de 12 følgende måneder. Det er en betingelse, at personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage kontanthjælp, mens ferien afholdes. Personen er ikke omfattet af reglerne i stk. 1-3, mens ferien afholdes. Har personen optjent ret til ferie med feriegodtgørelse, skal denne ferie afholdes først. Den samlede ferie kan højst udgøre fem uger.

Stk. 9. Det er en betingelse for afholdelse af ferie, at personen har indgået aftale med kommunen om feriens placering. Ved placering af ferien skal der tages hensyn til personens øvrige forhold, herunder familiens afholdelse af ferie, medmindre det i væsentlig grad modvirker den beskæftigelsesindsats, der er iværksat eller planlagt for personen. Kan den pågældende og kommunen ikke blive enige om, hvornår ferien skal afholdes, træffer kommunen afgørelse herom.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 10.

4. I § 13 indsættes som *stk. 11*:

»*Stk. 11.* Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med kontanthjælp, som nævnt i stk. 8, herunder hvordan særlig ydelse kan indgå i opgørelsen.«

5. I § 32 indsættes som *3. pkt.*:

»Optjent ferie med feriegodtgørelse skal afholdes før ferie efter § 13, stk. 8.«

6. I § 74 i indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* En person, der har modtaget særlig ydelse i 12 sammenhængende måneder, har ret til op til fem ugers ferie, hvor personen kan modtage

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang reglerne i kapitel 4 og reglerne om tilbud i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats finder anvendelse på personer, der modtager særlig ydelse.

§ 109. En gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent de beløb, der er nævnt i:

1) §§ 25, 25 a, 25 f og 26 om hjælp til forsørgelse, loft for samlet hjælp og særlig hjælp til visse persongrupper, jf. stk. 2.

2)...

[...]

§ 24. For udlændinge, der modtager tilbud efter §§ 23 a og 23 b i en sammenhængende periode på 12 måneder eller derover, skal der ud over den fastlagte periode indlægges en friperiode på 1 måned, således at tilbudsperioden ikke overstiger 11 måneder inden for en 12-måneders-periode. Kommunalbestyrelsen skal tilstræbe, at friperioden lægges efter aftale med udlændingen.

Stk. 2. I friperioden er udlændingen ikke omfattet af pligten til at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 26, stk. 1.

særlig ydelse. Ferien skal afholdes inden for de 12 følgende måneder. Det er en betingelse, at personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage særlig ydelse, mens ferien afholdes. Har personen optjent ret til ferie med feriegodtgørelse, skal denne ferie afholdes først. Den samlede ferie kan højst udgøre fem uger.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opgørelse af 12 sammenhængende måneder med særlig ydelse, som nævnt i stk. 4, herunder hvordan kontanthjælp kan indgå i opgørelsen.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om varsling af ferie for personer, der modtager særlig ydelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 7.

7. I § 109, stk. 1, nr. 1, udgår: », loft for samlet hjælp«.

§ 4

I lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 20. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1543 af 21. december 2010, § 1 i lov nr. 462 af 18. maj 2011, § 7 i lov nr. 600 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 759 af 29. juni 2011, og ved § 2 i lov nr. 1364 af 28. december 2011 foretages følgende ændring:

1. § 24 ophæves.

§ 5

Loven træder i kraft den 1. april 2012.

§ 6

Stk. 1. En kontanthjælpsmodtager, der før lovens ikrafttræden har påbegyndt, men ikke ved lovens ikrafttræden har afsluttet en friperiode efter den hidtil gældende § 23 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller den hidtil gældende § 24 i integrationsloven, har ret til at holde fri resten af den planlagte friperiode. For personer, der ved lovens ikrafttræden har modtaget kontanthjælp i mindst 12 sammenhængende måneder, betragtes de dage, der fra og med lovens ikrafttræden holdes fri, som ferie efter lovens § 13, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3.

Stk. 2. Perioder med starthjælp og introduktionsydelse, der er ydet før den 1. januar 2012, indgår i beregningen af de 12 sammenhængende måneder efter denne lovs § 3, nr. 3 og 4.

Stk. 3. Ved opgørelsen af en kommunes slutskat og kirkeskat for indkomståret 2012 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2012, der følger af denne lovs § 1, nr. 2.

Stk. 4. Den beregnede korrektion af kommunens og kirkens slutskat efter stk. 3 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren.